

ХРИСТИЯНИН САМО НА ДУМИ

Дейвид Уилкерсън
29 Март 2004

Пророк Исаия каза за Израел: „Заявяват явно своя грях, като Содом, не го и крият“ (Исаия 3:9). Тези думи описват и Америка днес. Нашата нация е съгрешила точно като Содом. Превърнали сме се в общество, в което може да се случи всяко безбожно нещо без сянка от срам. Аз мисля, че Америка е стигнала до ръба на бездната.

Дори и светът е съгласен, че сме отишли твърде далеч. Наскоро четох новини в един вестник, който цитира рок звезди, които преди години са станали известни с неморалното си държане по MTV. Днес същите тези музиканти са против ужасната мръсотия, която се излива в Америка. Те казват, че разврата в момента е по-лош от всякога. Само преди няколко години тези изпълнители се гордееха с това, че са достигнали нови висини в безнравствеността. Днес те клатят глави от отвращение поради онова, което виждат. Те признават: „Дори и ние не можем да понесем онова, което се случва днес. Тази страна напълно е излязла от контрол.“

Как ще отговори Господ на безсрамието ни? Когато в Израел изобилстваше злото, Бог отговори с икономическа разруха и депресия. Изглежда, че единствения начин, чрез който Той може да привлече вниманието на хората, е като им отнеме средствата за живот: „ГОСПОД... ще отнеме от Ерусалим и от Юда подпората и подкрепата, всяка подпора от хляб“ (Исаия 3:1). Това очевидно означава икономическа катастрофа.

Аз вярвам, че икономическите трудности са единствения начин Бог да прикове вниманието и на Америка. Как би могъл да усмири полудялата по греха нация, освен ако не засегне джоба на всеки човек? Той ни казва, точно както каза и на Израел: „Ще ударя икономиката ви. Ще видите как слагам край на годините ви на просперитет.“

След това Исаия описва една невероятна сцена: „И в онзи ден седем жени ще се хванат за един мъж и ще казват: Ще ядем своя си хляб и ще обличаме своите си дрехи, нека само се наричаме с твоето име — ти отнеми нашия срам!“ (Исаия 4:1). Седем жени се опитваха да се омъжат за някакъв мъж при определени условия. Но сред условията не се споменава за ухажване или любов. Не се спомена нито дума за годещ, близост, оставяне на други хора, за това да бъдеш верен.

Какво става тук? Исаия ни казва: „Тези жени не желаят съпруг, когото могат да обичат или чийто нужди ще задоволяват. Всичко, което искат, е името на този мъж. Те търсят брак без любов и обвързаност, който да им даде определен социален статус.“

В Библията често числото седем описва духовни неща. Най-вероятно тези седем жени имат за цел да представят определени хора, които изглежда имат място в Божието царство. Те казват на мъжа: „Ние ще се грижим за себе си. Всичко, което искаме, е името ти, за да се заличи срама ни. Искामе да изглеждаме добри пред света. Името ти ще ни даде точно този статут.“

Аз вярвам, че Исаия говори за църквата. А мъжът, за когото тези жени искат да се омъжат, е Исус. Пророкът ни показва нещо важно. Той казва, че по време на бедствие, някои псевдо вярващи ще се опитат да се оженят по сметка за Христос. Но те са християни само на думи, и ще искат да изглеждат духовни, да твърдят, че са част от Божието царство, но ще се опитат да сключат сделка с Господ. Те ще казват: „Искам Те, Господи. Но искам да вървя по моя си път и да върша моите си неща. Само ми дай името Си. Искам да ме разглеждат и познават като един от Твоите хора, като невестата Ти.“

Такива хора не желаят да бъдат облечени в праведните дрехи на Христос. Те не искат да имат близост с Господ, или да зависят от Него. Те просто искат да живеят за себе си. Не искат да имат задължения, да бъдат обвързани. С отношението си, те казват на Господ: „Нека се радвам на това, че ме свързват с Теб. Тогава другите ще си мислят, че съм добър.“

В момента виждаме пророчеството на Исаия изпълнено. Църквите в Америка и по целия свят са пълни с милиони хора, които наричат себе си християни, а нямат близки отношения с Исус. Те не се молят, нито четат Библиите си, за да видят какво иска Той от тях. Невероятно, но Бог продължава да търпи тези хора, благославя ги и те просперираат, а дори не могат да кажат простичкото: „Благодаря Ти, Господи. Какво искаш от живота ми?“

По някакъв начин тези хора са се закачили за името на Христос, но са го направили от себе си. Нашият Господ няма да има никакви задължения от такова споразумение.

Разумната девица, обаче, изпитва голяма страст към Младоженеца. Тя непрестанно копнее за близост с Него: „Любимият ми е мой, и аз съм негова“ (Песен на песните 2:16). Всъщност, викът на истинския християнин, е: „Господи, аз не искам само името Ти. Аз те желая по всяко време. Мисля за Теб всяка вечер, когато отивам в леглото. А всяка сутрин, когато се събудя, сърцето ми е с Теб.“

“ГОСПОДИ, чакахме Те; към Твоето Име и към Твоя спомен е желанието на душата ни. С душата си копнея за Теб нощем; да, и с дълбочината на духа си Те търся в зори”(Исаия 26:8-9).

Да, истинският вярващ заявява: „Ще се веселя много в ГОСПОДА, душата ми ще се радва в моя Бог, защото Той ме облече с одежди на спасение, загърна ме с мантия на правда, като младоженец, украсен с венец като първосвещеник, и като невеста, накитена с украшенията си“ (Исаия 61:10).

Всички тези неща ще се случат в онзи ден (Исая 4:1).

В момента Господ разтърсва нацията ни. И ние ще видим да се изпълнява пророчеството на Исая. Бог ще се разправи с нас, както направи със Содом и Гомор, защото „Момчето ще се големее против стареца и нищожният против почитания“ (Исая 3:5).

Скоро, когато Той започне да слага край на просперитета, праведните присъди на Господ ще станат ясни на всички. С приближаването на „онзи ден“, мнозина ще твърдят, че са омъжени за Христос, но ще бъдат прикрепени само на думи към Него. За съжаление, те въобще няма да Му принадлежат.

Ние ще бъдем свидетели и на невероятната сцена от притчата на Исус: „И докато се бавеше младоженецът, се додряма на всичките и заспаха“ (Матей 25:5). Всички девиси – неразумни и разумни – бяха запсали. Исус описва задрямалата църква преди завръщането Си. В Марк, Той предупреждава: „Затова бдете, защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата – дали вечерта, или посред нощ, или когато пеят петлите, или сутринта. Да не би като дойде неочаквано, да ви намери заспали. А каквото казвам на вас, на всички го казвам. Бдете!“ (Марк 13:35-37)

Намирам посланието в притчата на Исус трудно за разбиране. Как е възможно тези девиси да задрямат? Как може някой благочестив слуга, който се е приготвил за идването на Исус да заспи, когато Господ си идва?

Точно тогава започнах да разбирам тежката истина от притчата на Исус. Спомних си пророчеството на Христос, че в последните дни ще има голямо отпадане от църквата. След това си спомних съвета на Павел: „Че е дошъл часът да се събудим от сън; защото нашето спасение е по-близо сега, отколкото когато повярвахме“ (Римляни 13:11). Предупреждението на Павел казва, че точно преди да се върне Исус, много християни ще изпаднат в дълбока дрямка. Дори и праведните ще бъдат застрашени от това да заспят.

Павел също така предупреди: „Затова е казано: „Събуди се ти, който спиш, и стани от мъртвите, и ще те осветли Христос.“ И така, внимавайте добре как се държите – не като неразумни, а като разумни, като изкупувате благоприятното време, защото дните са лоши“ (Ефесяни 5:14-16). Апостолът призовава: „Събудете се, светии. Не бъдете като заспалите девиси. Бъдете разумни и бдете за Господното завръщане.“

Не се заблуждавайте относно това за кого говори Павел тук - за „подражатели на Бога... възлюбени деца“ (5:1). Той също казва: „И така, да не спим както другите, а да бъдем будни и трезви. Защото, които спят, нощем спят и които се опиват, нощем се опиват“ (1 Солунци 5:6-7).

Много вярващи ще бъдат изпитани чрез голямата дрямка. В този момент ние живеем в мрак, като бързо приближаваме полунощ. Завръщането на нашия Господ е по-близо от всякога. Въпреки това, като се огледам наоколо, аз виждам как много вярващи заспиват. Всъщност, с годините духа на дрямката вече е победил множествата.

Помислете за някой, който твърди, че е християнин. Този човек рядко се моли – ако въобще се моли. Но пък прекарва часове пред телевизора, гледайки спорт. Той има време и за хобитата си, за развлечения, за лов и риболов. Но няма абсолютно никакво време за Господ.

Бог е милостив към този човек. Той го благославя, помага му да просперира, да издържа семейството си. Но този човек, който твърди, че обича Христос, дори не може да отдели и пет минути да падне на колене и да каже: „Благодаря Ти, Господи.“ Той е застрашен да се превърне в християнин само на думи.

Сега си помислете за някоя жена, която казва, че е християнка. Тя прекарва часове на телефона с приятелки. Намира време всяка вечер да гледа любимите си телевизионни програми. Прекарва часове в четене на нещо. Въпреки това, тя няма време за близост с Исус. Ако се моли, това е само тогава, когато някоя криза засегне семейството ѝ. Тя просто не си мисли много за Господ и също е застрашена от това да се превърне в християнка само на думи.

Такива вярващи не са готови за завръщането на техния Господ. С всеки изминал ден светилника им угасва. Мижавите взаимоотношения, които имат с Исус, бавно затихват. Но Библията ясно ни предупреждава: „то как ще избегнем ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение“ (Евреи 2:3).

Защо Господ би искал дремещи, хладки, незаинтересовани последователи в небето при Него? Защо би се нуждаел от онези, които се срамуват от Него тук на земята, които се отегчават от Божиите неща, които не се интересуват ни най-малко от църквата, общението и близостта с Христос? Как може някой да се надява и да се наслаждава на вечността там, ако не може да понася да ходи с Исус тук?

Някои може да кажат: „Ще бъде различно, когато умра. Аз изведнъж ще се променя. Господ ще ми даде ново сърце в онзи момент. И тогава ще искам да Му се покланям.“

Моят отговор е, че смъртта не променя нищо. Тогава ще бъдеш такъв, какъвто си сега. А характера, който имаш тук, е същия, който ще имаш, и когато се изправиш пред Господ. Ако по цял ден киснеш на фотьойла, и там ще си така. Ако умреш като половинчат вярващ, като християнин само на думи, такъв ще си и в дена на Съда.

Библията казва, че всички ние трябва да се изправим пред съдилището на Христос. Когато дойде този ден, Господ ще ни накара да Му дадем отчет за живота си. Той ще иска да знае как прекарахме времето си. Как ще Му отговориш? Той записва всичко, което кажеш или направиш тук. Няма да можеш да отречеш нищо, когато отвори небесните записки. Ще разкрият ли книгите Му, че много рядко си си мислил за Него?

Може да кажеш: „Е, аз знам, че Бог ме обича.“

Бих отговорил: „Той със сигурност те обича. А в онзи ден ще има и много други като теб, които Господ обича. Но Той също така е и Бог на праведност и справедливост. Затова народа Му измря в бунт в старозаветната пустиня, въпреки, че Библията казва отново и отново, че Господ ги обичаше. Истината е, че те никога не позволиха на сърцата си да се променят. А мнозина са поели по същия път днес.“

Не ме разбирайте погрешно. Бог обича и копнее за покаяващите се, дремещи хора. Всичко, което Той иска от тях, е отворено сърце, което да чуе гласа Му, и страст, за да чуят от Него. Но въпреки, че са чували предупреждение след предупреждение, много истински вярващи също пренебрегват Господ и дара на спасението Му. В духа си аз чувам Исус да казва за такива хора: „Не само, че ме пренебрегват, и не само че са оставили настрана всяка страст за Мен, но дори не си и помислят за Мен. Аз дори не идвам вече до тях.“

Ето едно любящо предупреждение за всички „разумни девизи“, които са задремали.

Ако трябваше да опиша Божията скръб, бих го направил по този начин: Господ изпитва болка за множествата, които преди са били разумни девизи. Преди тези хора са копнеели за завръщането Му и прилежно са се приготвяли да Го видят. Те са били много будни, сърцата им са горели, умовете и душите им са били пълни със страст за Христос. Но с течение на времето същите тези разумни девизи бавно са започнали да се отдръпват от Него. Не след дълго те са пресекли чертата и са се присъединили към компанията на неразумните девизи, които описва Исус. Може да кажеш: „Аз не съм една от тези неразумни девизи. Признавам, че не съм горещия свидетел за Исус, който бях преди, но не мисля, че съм прекрачил линията. Все още Го обичам в сърцето си. Чета си Библията, ходя редовно на църква и съм верен съпруг и баща.“

Но имаш ли страст за Христос сега? Гладуваш ли и жадуваш ли за повече близост с Него? Казваш, че Го обичаш. Но любовта ти студена ли е, хладка ли е?

Ако наистина си разумна девизи, ако никога не си спирал интимно да обичаш Исус, помисли за предупреждението от Притчи: „Леността хвърля в дълбок сън и нехайна душа ще гладува.“ (Притчи 19:15). Може да не мислиш, че си ленив. Но леност е точната дума, която описва духовното благо на много християни, които някога са били запалени за Исус. Леността ги е победила, когато са започнали да позволяват неразумни, плътски неща в живота си, неща, които никога не биха си позволили преди. Докато са се предавали на тези неща, ревността им бавно е започнала да изчезва и скоро след това са започнали да пропускат посветеното си време за молитва. Те бавно са се превърнали в половинчати, хладки вярващи. А с течение на времето са изпаднали в опасна дрямка. Питам те: ставаш ли мързелив в любовта си към Божието Слово? Вече не изкупуваш ли времето, като вместо това губиш цели часове в интернет или пък пред телевизора? Внимавайте в ясните предупреждения от Библията: ако станеш ленив, ако задремеш духовно, в крайна сметка ще пресечеш черта, която никога не си смятал, че можеш да пресечеш. И ще попаднеш в компанията на неразумните девизи. Ще изпаднеш в дълбок сън и още преди да си се усетил, пламъка във фенера на твоята подготовка ще угасне.

Проблемът с дремещите християни гори в духа ми от години. Всъщност, аз вярвам, че Бог дава същото послание на много други пастири днес, както направи с пророците Си преди. Въпреки това, цели множества Божии говорители са заспали, точно както и овцете, за които трябва да се грижат. Исая описва това, което виждаме днес, когато извика: „Стражите му са слепи, всички нямат знание. Всички са неми кучета, които не могат да лаят. Сънуват, лежат, обичат дрямката“ (Исая 56:10).

Християните, които са такива само на думи, няма да намерят вечната Божия цел за себе си.

Неразумните девизи не попаднаха на сватбената вечеря. Те бяха изцяло отхвърлени. Притчата на Исус ни казва ясната истина, която трябва да приемем: когато дойде Господ, само на онези, които са готови, ще им бъде позволено да отидат при Него. Според притчата: „посред нощ се нададе вик“ (Матей 25:6). Когато погледна църквата днес, аз виждам не само мързеливи пастири и дремещи светии. Аз виждам и полудели за удоволствия християни, които безстрашно и директно са се запътили към всеки вид похот. Но независимо от всичкото това зло и леност, Бог не е изоставил народа Си, а е заповядал на верните Си пастири да извикат предупреждение. И този свят остатък от стражи няма да мълчи. Въпреки, че им се подиграват и ги хулят, тези светии викат посланието, което гори в сърцата им: „Полунощ е и Младоженецът се връща за невястата Си. Исус скоро ще застане пред вратата. Християнино, бъди готов да се срещнеш със своя Господ.“

Ето го викът днес: „Бъдете готови.“ Готов ли си? Подготвен ли си да срещнеш Исус очи в очи?

Но Библията ни казва, че ще чуем и друг вик. Все още не сме, но скоро това ще стане. Ще го чуем, когато Бог започне да се движи мощно, за да привлече вниманието на върналия се към греха свят. Ще го чуем, когато видим думите на Исус да се изпълняват пред очите ни: „Хората ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят“ (Лука 21:26).

Дълбоко в себе си всеки в тази страна и по целия свят знае, че човечеството е достигнало критическа точка. Съществува съзнанието, нарастващата интуиция, че този свят не може да продължава такъв, какъвто е. Нещо свръхестествено трябва да се случи. Трябва да има някаква намеса от небето. Навсякъде около нас виждаме белези, които сочат към завръщането на Господ. Този ден приближава все повече, и колкото повече приближава той, толкова повече мрак и бъркотия ще обгръщат земята. Основите на всяко общество ще бъдат разтърсени до основи. Дори и сега евреите по цял свят викат: „Нашият Месия най-после ще се завърне. Чувстваме, че е пред вратата.“

Когато нашият Господ най-накрая се яви, от дремещата църква ще се понесе този вик: „Светилниците ни са угаснали!“ Мнозина ще разберат, че нямат онова, от което се нуждаят, за да издържат. Студените и хладките изведнъж ще се втурнат отчаяни да наваксват за изгубеното време. Ще молят пастирите си: „Помогни ми, не знам какво да правя. Духовно мъртъв съм. Моля те, кажи ми как мога да се справя с това.“ Но много от тези пастири ще бъдат точно толкова объркани и смутени, колкото овцете си.

Исус вече ни е предупредил в притчата Си: „А когато те отидоха да си купят, младоженецът пристигна“ (Матей 25:10). Разумните девици бяха казали на неразумните да отидат и да си купят масло. Но докато неразумните бяха за масло, младоженецът се върна.

Когато дойде този момент, няма да имаме време да развиваме Христовия характер в душите си. Няма да имаме време да изграждаме духовните си ресурси и на дREMещите ще им стане ясно, че не са готови. Те ще извикат от болка: „Празен съм, сух. Пропилях цялото си време да преследвам глупости. Напълно пропилях живота си. Господ идва, а аз не съм готов.“

Когато младоженецът затвори вратата, неразумните девици останаха отвън, викайки: „Господи, отвори. Пусни ни да влезем.“ Но младоженецът отговори: „Не ви познавам“ (25:12). Каква страшна перспектива. В този момент не може да се каже нищо повече. Не може да се апелира повече. Господ ще заяви: „Вратата е затворена.“

Ето доказателство от думите на Христос, че само наистина спасени вярващи ще представляват невестата. Всички, които са се опитвали да живеят с греха в този свят, които са искали само името Му, но не и любовта Му, ще бъдат оставени навън.

Нека сега ви кажа добрата новина.

Добрата новина е, че все още има време. Вратата все още е отворена, а най-голямото желание на Господ е ти да бъдеш до Него на сватбената вечеря на Агнето. Той те обича, дори и когато не Му обръщаш внимание. И ако си честен, ще се согласиш със Словото Му: „Да, тази притча описва мен. Станал съм мързелив. Не искам да се превърна в неразумна невеста и да се отклоня. Искам да бъда готов, когато дойде Господния ден.“

Ако искаш да бъдеш разумна девица, има две неща, които трябва да направиш. Това са прости неща, но не можеш да ги пренебрегваш, ако искаш да бъдеш включен сред разумните девици:

1. Направи Христос центъра на мисловния си живот. Нека Господ бъде всичко в мислите ти. Когато се събудиш сутрин, прошепни името Му. Вечер, когато отиваш да спиш, извикай към Него в мислите си и на колене.

“Всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, това зачитайте” (Филипийци 4:8). Нека този стих бъде в основата на проста молитва за теб през целия ден: „Исусе, Ти си истинен, справедлив, чист, прекрасен. Ти си Добрата Новина.“

Павел пише: "Господ знае, че разсъжденията на мъдрите са суетни" (1 Коринтяни 3:20). Бог записва всичките ти мисли. Той знае всеки път, когато си мислиш за Него. Така че, благодари Му от цяло сърце в мислите си.

2. Моли се през целия ден: „Господи, имай милост над мен, грешника.“ Тази проста молитва е маслото за лампата ти. Като се молиш с нея всеки ден, ти се подготвяш да се изправиш пред Господ. Ти казваш на Бог: „Отче, не съм достоен да се наричам с името Ти. Имам нужда от милостта Ти. Разбирам, че не съм онова, което си мислех, че съм. Мислех си, че съм много добър човек. Но каквато и добрина да имам, тя не ми дава нищо. Всичко е като мръсни дрипи в очите Ти. Знам, че не мога да бъда спасен чрез добрите си дела. Имам нужда от благодатта Ти. Смирявам се пред Теб сега. Господи, имай милост към мен, грешника.“

Когато бирникът се моли с тази молитва за пръв път, Исус каза за него: „ Казвам ви, че този слезе у дома си оправдан“ (Лука 18:14). С други думи, това беше човек, на когото Исус щеше да отвори вратата.

“За да понесе греховете на мнозина, и ще се яви втори път, без да има работа с грях, за спасението на онези, които Го очакват” (Евреи 9:28). Нека ти задам един последен въпрос: Очакваш ли завръщането Му? Копнееш ли да Го видиш?

Покай се и вземи решение да търсиш Исус с цялото си сърце, ум, душа и сила. Той обещава, че ако направиш така, със сигурност ще Го намериш. Той ще отвори всяка врата за теб.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[A Christian in Name Only](#) / [Християнин само на думи](#)